

La fórmula jurídica que permetrà a Tàpies l'aportació està encara per definir.

La voluntat de l'artista

L'escultura Núvol i cadira i la descoberta de la façana de la casa de Montaner i Simon han perfilat les primeres formes del que serà d'aquí a tres mesos la Fundació Antoni Tàpies.

El projecte de la Fundació Antoni Tàpies va prenent forma al cor mateix de l'Eixample barceloní. La restauració de la façana de l'edifici modernista de Domènec i Montaner i la cessió de l'escultura *Núvol i cadira* per part de l'artista a la seva ciutat són l'avanç de la culminació d'un procés que s'inicià l'any 1984 per voluntat d'Antoni Tàpies, que

comptà posteriorment amb el suport de l'Ajuntament de Barcelona i la Generalitat de Catalunya, i que conclourà entre la segona quinzena de maig i la primera de juny amb la inauguració de la Fundació.

Val a dir que l'artista no ha definit encara la fórmula jurídica a establir en l'aportació de la seva col·lecció particu-

lar al si de la Fundació. Cal reconèixer, però, que es tracta d'una fita cultural invaluable, econòmicament i artística-ment, per a la ciutat de Barcelona i per al conjunt dels catalans, que no han tingut històricament l'oportunitat de veure consolidar, a Catalunya, el patrimoni d'exceptonals artistes autòctons reconeguts mundialment. En tot cas, Tàpies ha

A l'esquerra, aspecte exterior de la fundació on es pot veure l'escultura *Núvol i cadira*. A la dreta, interior de la fundació.

JORDI MORERA

manifestat reiteradament la voluntat que aquest nucli important de la seva obra, per la seva coherència estilística, per la representativitat de les diferents etapes de l'artista —des de l'any 1943 fins al moment actual— i pel seu volum —unes 3.000 peces—, estigui reunit a la Fundació i quedi a Barcelona.

Va ser l'any 1987 quan les institucions s'implicaren en el projecte. L'Ajuntament, després d'adquirir l'edifici, el cedí a la Fundació per cinquanta anys prorrogables mitjançant un conveni pel qual assumia, a més, les despeses de restauració de l'immoble. El mateix any s'arribà a un acord amb la Generalitat segons el qual aquesta institució subventionava la Fundació amb una quantitat anual d'un mínim de vint milions de pesetes.

DEL SOTERRANI AL CEL

Els arquitectes Roser Amadó i Lluís Domènech han estat els encarregats de remodelar els espais modernistes ideats per Domènech i Montaner cap a l'any 1880 per a la seu de l'Editorial Montaner i Simon. La reconversió interior de l'edifici, que en el seu moment va ser una obra pionera del Modernisme barceloní, ha estat realitzat amb una bona dosi d'imaginació i creativitat per tal de potenciar la qualitat de l'espai de l'antiga editorial. La solemnitat dels diferents espais s'ha dinamitzat amb escales que comuniquen els diversos ambients, de tal manera que una superfície total de 3.713 m² es distribueix en quatre nivells d'espais habilitats: un soterrani, que disposarà d'una sala d'exposicions i un magatzem; un semisoterrani, on s'ubicarà l'exposició de la col·lecció permanent de Tàpies, i un auditori; una primera planta, a una certa alçada sobre el nivell del carrer, que disposarà d'una nova sala d'exposicions, una terrassa que dóna al pati interior de la mansana i un espai, especialment indicatiu del que serà la dinàmica de la Fundació, destinat a biblioteca. L'espai bibliogràfic, d'uns 230 m² i prou destacable arquitectònicament, acollirà dues seccions, una d'art modern i contemporani i una altra dedicada a bibliografia oriental per tal de donar-nos idea de les afinitats de Tàpies amb l'art oriental i de la seva pròpia concepció de l'art. Finalment, s'ha disposat una segona planta dissenyada per a ofi-

cines des d'on es desenvoluparan les tasques institucionals de la Fundació.

El més destacable, però, des d'un punt de vista de l'impacte visual és, sens dubte, l'escultura *Núvol i cadira*, l'obra de dimensions més monumentals creada per Tàpies (una reproducció a escala, per a la qual s'han utilitzat 2.750 metres de tub), realitzada amb filferro i tela metàl·lica i que l'artista ha ideat per a coronar l'edifici.

Paral·lelament a l'activitat museística, que es desenvoluparà mitjançant exposicions de la col·lecció permanent de Tàpies i exposicions temporals d'altres artistes o moviments, la Fundació, amb la voluntat d'esdevenir un centre d'estudi i de reflexió de noves propostes d'art contemporani, es proposa oferir altres activitats com ara cicles de conferències o simposis, relacionades amb exposicions puntuals o altres aspectes coherents amb les propostes i els interessos artístics d'Antoni Tàpies.

Finalment, hi ha un altre tipus d'activitats que la Fundació està desenvolupant d'una manera creixent des de fa un cert temps, com és la de vetllar pels drets de reproducció de l'obra de Tàpies, cedits per l'artista a la Fundació. Són coneguts els problemes de falsificacions que han afectat en els últims temps l'obra d'Antoni Tàpies i en aquest sentit és responsabilitat de la Fundació resoldre els dubtes de compradors, subhastadors, etc., com també dur el control de tota l'obra de l'artista que es ven, s'exporta o s'exposa.

Una vegada inaugurada, el calendari d'activitats que ha preparat la Tàpies és el següent: Des del maig fins al novembre d'enguany hi haurà una mostra de la col·lecció permanent del mateix pintor. Durant els mesos d'octubre i desembre es donarà un cicle de conferències sobre l'expressionisme americà. També al novembre hi haurà una exposició de l'escultora americana Louise Bourgeois. Al gener del 1991 s'exhibirà una mostra del fotògraf Garry Winogrand. A l'agost d'aquest mateix any es podrà veure una exposició d'obra sobre paper de Tàpies i al mes d'octubre està prevista la primera exposició monogràfica del pintor, titulada "Comunicació sobre el mur", que inclou una mostra de les anomenades *Pintures matèriques*.

Blanca Lucas

